

Spor Okuluna Giden ve Spor Okuluna Gitmeyip Yalnızca Okul Takımlarında Oynayan Adelosanların Takım Birlikteliğinin İncelenmesi (Tekirdağ İli Örneği)

Erkan MOLLA¹, Sercan ÖNCEN¹, Serkan AYDIN¹

Özet

Yayın Bilgisi

Gönderi Tarihi: 16.08.2019

Kabul Tarihi: 07.10.2019

Online Yayın Tarihi:
07.10.2019

Bu çalışmada, farklı sportif branşlarda spor okullarına giden ve herhangi bir spor okuluna gitmeyip yalnızca okul takımlarında oynayan adelosanların (15-16 yaş) “Takım Birlikteliği” düzeylerinin incelenmesini amaçlanmıştır. Araştırmada örneklem grubunu spor okuluna giden 108 (Futbol 35, Basketbol 48, Hentbol 25), spor okuluna gitmeyen 49 toplamda 157 (97 erkek ve 60 kadın) katılımcı oluşturmaktadır. Katılımcılar arasında takım birlikteliğini ölçmek için “Sporcularda Takım Birlikteliği Envanteri” kullanılmıştır. Envanterin “Bireysel Çekicilik - Görev”, “Bireysel Çekicilik - Sosyal”, “Grup Görevde Bütünlüğü”, “Grup Sosyal Bütünlüğü” boyutundan olmak üzere toplam 4 alt boyutu bulunmaktadır. Araştırmada elde edilen veriler tanımlayıcı istatistik ve tek yönlü varyans analizi yapılarak değerlendirilmiştir. Yapılan istatistiksel değerlendirme sonucuna göre spor okuluna giden ve gitmeyen katılımcılar arasında üç alt boyutta anlamlı bir fark bulunmaktadır. Spor okuluna giden ve gitmeyen erkek ve kadın katılımcıların cinsiyet faktörü değerlendirmesine göre grup bütünlüğü alt boyutunda anlamlı bir fark vardır. Doğum yeri değerlendirmesine göre çalışmanın yapıldığı ilin (Tekirdağ) katılımcıları farklı illerde doğan katılımcılara göre takım birlikteliği algısı daha yüksek olarak değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler sonucunda spor okuluna giden adelosanların gitmeyen adelosanlara göre takım birlikteliği algısının daha iyi olduğu sonucuna varılmıştır. Çalışmanın farklı spor dallarında spor okuluna giden adelosanlara uygulanarak değerlendirilmesi spor okulunun takım birlikteliği üzerine olan olumlu etkisinin daha iyi değerlendirilmesine olanak sağlayacağına inanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler

Adelosan, Takım birlikteliği, Spor okulu.

Examining Team-Cohesion of Adolescents Attending Sport Schools and Just Playing In School Teams Without Attending Sport Schools (Example of Tekirdag Province)

Abstract

Article Info

Received: 16.08.2019

Accepted: 07.10.2019

Online Published:

07.10.2019

In this study, it has been aimed to examine the levels of “Team-Cohesion” of the adolescents (15-16 age) attending sport schools of various sportive branches and the ones just playing in school teams without attending any sport school. The sample group of the study consists of 157 participants in total (97 male, 60 female) 108 of which attending to sport school (35 football, 48 Basketball, 25 Handball) and 49 of which not attending to sport school. “Cohesion in Sport Teams the Group Environment Questionnaire” has been used to measure the level of cohesion among the participants. The inventory has four sub-dimensions such as “Individual attraction to group task”, “Individual attraction to group - social”, “Group integration task”, “Group integration - social”. The data obtained from the study has been assessed by descriptive statistics and one-way analysis of variance. According to the result of the statistical assessment, there is a significant difference between the participants attending and not attending to sport school in three sub-dimensions. There is a significant difference in group integrity sub-dimension according to the gender factor assessment of the male and female participants attending and not attending to sport school. According to the assessment of place of birth, the perception of team cohesion of the participants of the study (Tekirdağ province) is higher than the ones from different provinces. At the end of the data obtained, it has been concluded that the perception of team cohesion of the adolescents attending to sport school is better than the ones not attending to sport school. It has been considered that the study implemented on adolescents attending sport schools in various sport branches will enable to assess the positive effect of sport school on team cohesion better.

Keywords

Adolescent, Team-Cohesion, Sport school

¹Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Tekirdağ /Türkiye

Giriş

Birey yaşadığı toplumda hem kendi yerini belirlemek hemde saygınlık kazanmaya ihtiyaç duyması ile sosyalleşme sürecine başlar (Gündoğdu, 2013). “Arkadaşça toplanma” anlamında ilk defa 1870 yıllarda kullanılan sosyalleşme süreci, toplumun manevi yapısını oluşturan tutum, davranış, bilgi, görgü ve hukuk normlarını kapsayan, bireyin varoluşunun zorunlu şartlarını düzenleyen bir süreçtir (Tolan, 1996). Bir diğer anlamıyla sosyalleşme, kişinin grubun kural ve değerlerine uymayı öğrenmesi, bu değerler düzenini benimsemesi olarak tanımlanabilir (Gündoğdu, 2013). Sosyalleşme sürecinde toplumla içi içe yaşaya bilmek adına toplumsal kuralların benimseyerek öteki bireylere benzemenin yanında onu diğer bireylerden ayıran doğuştan gelen kişilik özelliklerini kazanır ve geliştirir (Köknel 1985). Bu sürece “bireyin sosyalleşmesi” ya da “sosyal gelişme” adı verilir

Birbirleriyle beraber olmaktan mutluluk duyan takım arkadaşlarının bu özellikleri göstermeyen takımlara göre daha başarılı olacakları düşünülmektedir. Richard. H. Cox 1979`da dünya serilerini kazanan Pittsburg Pirates`in (beyzbol takımı), “Biz aileyiz” teması, uzun süre beraber belli bir amaç için bir arada olma yeteneğine borçlu oldukları başarıyı getirmiştir. 1970`de Oakland Athletics ve 1978`de New York Yankileri dünya serilerini kazandıkları sırada takım elemanlarının arasında bariz bir seviyede uyumsuzluk olması ise başka bir boyutu ortaya koyulmaktadır örneğini vermektedir. (Cox, 1985).

Grup içerisindeki elemanların bir arada kalmasının üzerinde rol oynayan kuvvetlerin toplamı (Festinger ve ark, 1950) takım veya grubun birlikteliğini belirler. Diğer bir değiş ile bir hedef için çalışan takım veya grubu bir arada tutan bağlılık olarak ifade edilir (Moralı & Doğan, 1997). Takımı oluşturan elemanların, türlerinin en iyisi olması gerekmez. Bir takımı meydana getiren sporcuların aynı amaca yönelik olmasının temelinde grup dinamiği yatar. Grup dinamiği topluluğu meydana getiren bireyleri arasındaki duygu ve bilgi alışverişini bireyler arasında normlar, değerler, amaçlar sistemi, duygusal, zihinsel ilişkiler ve etkileşimler ile grup içindeki bireylerin değişik rol ve konumlara sahip olması niteliksel gereksinimlerinin gerçekleşmesi sayesinde sağlanmaktadır.

Gruplar, statik olmayan dinamik yapılardır. Yaşam içinde etkin bir bütünlük göstermektedir. Olumlu ve olumsuz tarafları bulunmaktadır. Grubun parçaları ile aralarında bariz bir bağlantının olması söz konusudur. Grup birlikteliğinde “grup bütünlüğü” ve “bireysel çekicilik” olmak üzere iki genel boyut ve “görev” ve “sosyal” birliktelik iki alt boyutu bulunmaktadır (Carron ve ark, 1985).

Fiziksel yakınlık, fiziksel güzellik, kişisel benzerlik, olumlu yaklaşım ve bağlanma isteği gibi 5 faktörden oluşan kişiler arası çekim, bireylerin yaşamında çok ciddi bir etkiye sahiptir (Bilgin, 1991). Carron grupta ortaya çıkması beklenen bütünlük (sargınlık) kavramını tanımlamak ve ölçmek amacıyla kavramsal bir modelini 4 alt boyut olarak ele almaktadır;

Birey Düzeyinde	Grubun görev çekiciliği	Grup amaçlarını ve hedeflerini gerçekleştirmenin çekiciliğidir.
	Grubun sosyal çekiciliği	Grubun sosyal aktivitelerine katılma isteğidir.
Grup Düzeyinde	Grubun görevde bütünleşmesi	Grubun, amaçlarını ve hedeflerini gerçekleştirmek için görevde bütünleşmesidir.
	Grubun sosyal bütünleşmesi	Grup içindeki sosyal ilişkilerin geliştirilmesi ve sürdürülmesidir.

Bireysel düzeyde, grup üyelerin grubu çekici bulma derecelerini, grup üyesi olarak kalma arzularını ve gruba ilişkin kişisel duygularını içerir (Çelik, 2011). Grup düzeyinde, grup üyelerinin bir bütün olarak gruba ilişkin algılarını, grubun birlik ve bütünlüğüne ilişkin inançlarını içerir (Çelik, 2011). Sosyal birliktelik; Takım öğelerinin birbirlerini ne seviyeye kadar sevdiklerini ve bu ekipten ne kadar zevk aldıklarını yansıtır. Ayrıca, aralarında olan arkadaşlıklarının kademesini ortaya koyar. Görev birliktelik; Bir ekibin öğelerini özel ve belirlenmiş bir hedef için birlikte çalıştıkları seviyeyi ortaya koyar. Genelde takım ve grubun oluşturulduğu hedef sebebiyle birleştirilmiştir.

Bütünlük kavramı takım içerisinde uzun bir süre bulunmak olarak tanımlanabilirken, aynı zamanda bir takımın beraberce başarıya ulaşma yeteneğini olarak da ifade edilebilmektedir. Takım birbirine bağlı olmayan üyelerde oluşabileceği gibi aynı amaç uğruna beraber hareket eden üyelerden de oluşabilir. Bu takımı oluşturan üyelerin amaçlarının takımın amaçlarından önce gelip gelmediği konusunda doğrusal ilişki içerisinde. Bu ilişki üzerinden spor okullarına giden adölesanların gitmeyen yaşlılarına göre aynı amaç uğruna beraber hareket etme niteliğinin daha iyi olduğu düşünülmektedir. Araştırmada spor okullarına katılan ve spor okuluna gitmeyip sadece okul takımlarında oynayan adölesanların takım birlikteliği düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Yöntem

Çalışmanın örneklem grubunu 97 erkek ve 60 kadın olmak üzere toplam 157 katılımcı oluşturmaktadır. Takım birlikteliği değerlendirilmesi Tekirdağ ili futbol (n: 35), basketbol (n: 48), hentbol (n: 25) spor okullarına giden 108 ve spor okuluna gitmeyen fakat okul takımlarında oynayan 49 katılımcı oluşturmaktadır.

Araştırmada, Widmeyer ve ark. (Widmeyer ve ark, 1985) tarafından geliştirilen, Moralı ve ark. tarafından güvenilirlik çalışması yapılarak (n=265, Güvenilirlik Katsayısı = 0.7873, Standart Alfa = 0.7907) güvenilirliği saptanan " Sporcularda Takım Birlikteliği " envanteri kullanılmıştır (Moralı, 1994). "Sporcularda Takım Birlikteliği" in ölçülmesine ilişkin envanter, takım birlikteliğinin ve grup elemanlarının takımlarına ait düşüncelerini ölçmeyi içermektedir. Envanter toplam 18 maddeden oluşmaktadır. Envanter Bireysel Çekicilik - Görev (BÇG), Bireysel Çekicilik - Sosyal (BÇS), Grubun Görev Bütünlüğü (GGB), Grubun Sosyal Bütünlüğü (GSB) 4 alt boyutu

ölmektedir. Verilerin analizinde SPSS 21 paket program kullanılmıştır. Elde edilen veriler tanımlayıcı istatistik ve tek yönlü varyans analizi yöntemi kullanılarak test edilmiştir.

Bulgular

Tablo 1. Örneklem Grubu

Değişkenler	Spor dalı	N	% Yüzde
Spor Okuluna Giden	Futbol	35	22,3
	Basketbol	48	30,6
	Hentbol	25	15,9
Spor Okuluna Gitmeyen	-	49	31,2
Toplam	-	157	100,0
Erkek	-	97	61,7
Kadın	-	60	38,3

Futbol (n: 35), Basketbol (n: 48), Hentbol (n: 25), gibi farklı sportif branşlarda spor okullarına giden ve herhangi bir spor okuluna gitmeyip yalnızca okul takımlarında oynayan (n: 49) adölsan çalışmaya katılmıştır. Çalışmaya katılan 157 katılımcının % 61 erkek ve % 38 kadın katılımcıdan oluşmaktadır.

Tablo 2. Spor Okuluna Giden ve Gitmeyenlere Göre Takım Birlikteliği Algısı

		N	Ort	SS	F	P
Grup Sosyal Bütünlüğü	S. O. Giden	108	6,3264	1,4418	2,045	,172
	S. O. Gitmeyen	49	6,0051	1,1518		
Grup Görev Bütünlüğü	S. O. Giden	108	7,4019	1,1219	37,033	,000*
	S. O. Gitmeyen	49	6,2449	1,9005		
Bireysel Çekicilik Sosyal	S. O. Giden	108	7,3296	1,3318	11,619	,011*
	S. O. Gitmeyen	49	6,6694	1,7891		
Bireysel Çekicilik Görev	S. O. Giden	108	6,5139	1,1844	2,227	,005*
	S. O. Gitmeyen	49	5,9184	1,2812		

Spor okuluna giden (n: 108) ve spor okuluna gitmeyip yalnızca okul takımlarında oynayan (n: 49) adölsan üzerine yapılan çalışmada grubun, amaçlarını ve hedeflerini gerçekleştirmek için görevde bütünleşmesini tanımlayan Grubun Görev Bütünlüğü; Grup amaçlarını ve hedeflerini gerçekleştirmenin çekiciliğini tanımlayan Bireysel Çekicilik-Görev ve grubun elemanlarının grubun sosyal aktivitelerine katılma isteğini tanımlayan Bireysel Çekicilik-Sosyal alt boyutlarında iki grup arasında spor okuluna giden katılımcılar anlamlı bir farka sahiptir ($p < 0,05$). Grup içindeki sosyal ilişkilerin geliştirilmesi ve sürdürülmesini tanımlayan Grubun Sosyal Bütünlüğü alt başlığında iki grup arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

Tablo 3. Cinsiyet Faktörüne Göre Takım Birlikteliği Algısı

	Cinsiyet	N	Ort	SS	F	P
Grup Sosyal Bütünlüğü	Erkek	97	6,0077	1,4444	3,856	,010*
	Kadın	60	6,5792	1,1437		
Grup Görev Bütünlüğü	Erkek	97	7,0412	1,5318	3,818	,996
	Kadın	60	7,0400	1,6634		
Bireysel Çekicilik Sosyal	Erkek	97	7,1608	1,5115	0,291	,697
	Kadın	60	7,0633	1,5318		
Bireysel Çekicilik Görev	Erkek	97	6,4098	1,1437	0,038	,296
	Kadın	60	6,1958	1,1789		

Çalışmaya katılan katılımcıların cinsiyet faktörüne göre değerlendirmesinde, grup içindeki sosyal ilişkilerin geliştirilmesi ve sürdürülmesini tanımlayan Grubun Sosyal Bütünlüğü alt başlığında kadın (n: 60) ve erkek (n: 97) katılımcılar arasında anlamlı bir fark bulunmaktadır ($p<0,05$). Grup Bütünlüğü Görev, Bireysel Çekicilik Sosyal, Bireysel Çekicilik Görev alt başlıklarında kadın ve erkek katılımcılar arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

Tablo 4. Doğduğu İl Değişkenine Göre Takım Birlikteliği Algısı

	İl	N	Ort	SS	F	P
Grup Sosyal Bütünlüğü	Tekirdağ	103	6,4053	1,1810	11,593	,022*
	Diğer	54	5,8843	1,6119		
Grup Görev Bütünlüğü	Tekirdağ	103	7,1786	1,4776	0,211	,113
	Diğer	54	6,7778	1,4776		
Bireysel Çekicilik Sosyal	Tekirdağ	103	7,2951	1,3126	9,861	,050*
	Diğer	54	6,7963	1,8096		
Bireysel Çekicilik Görev	Tekirdağ	103	6,3859	1,1326	4,137	,422
	Diğer	54	6,2176	1,4341		

Çalışmaya katılan katılımcıların doğduğu il faktörüne göre değerlendirmesinde, grup içindeki sosyal ilişkilerin geliştirilmesi ve sürdürülmesini tanımlayan Grubun Sosyal Bütünlüğü ve grubun elemanlarının grubun sosyal aktivitelerine katılma isteğini tanımlayan Bireysel Çekicilik-Sosyal alt başlıklarında doğum yeri Tekirdağ ili olan (n: 103) ve Tekirdağ ili dışında doğan (n: 54) katılımcılar arasında anlamlı bir fark bulunmaktadır ($p<0,05$). Grubun Görev Bütünlüğü ve Bireysel Çekicilik-Görev alt boyutlarında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

Tablo 5. Futbol, Basketbol Ve Hentbol Spor Okulun Giden Katılımcılar İle Spor Okuluna Gitmeyen Yalnızca Okul Takımlarında Oynayan Katılımcılar Arası Post-Hoc Analizi Verileri

	Spor Dahil	Df	SS	p
Grup Sosyal Bütünlüğü				
Spor okuluna gitmeyen	Futbol	0,16224	,29584	,947
	Basketbol	-0,61990	,27146	,106
	Hentbol	-,42490	,32854	,569
Grup Görev Bütünlüğü				
Spor okuluna gitmeyen	Futbol	-0,79510	,30822	,052
	Basketbol	-1,15094	,28283	,000*
	Hentbol	-1,67510	,34230	,000*
Bireysel Çekicilik-Sosyal				
Spor okuluna gitmeyen	Futbol	-0,26204	,32559	,852
	Basketbol	-0,68061	,29876	,108
	Hentbol	-1,17861	,36158	,007*
Bireysel Çekicilik-Görev				
Spor okuluna gitmeyen	Futbol	-0,79592	,26880	,018*
	Basketbol	-0,40976	,24665	,348
	Hentbol	-0,67163	,29851	,115

Yapılan Post-Hoc (Tukey) analizi sonucunda spor okuluna gitmeyen yalnızca okul takımlarında oynayan katılımcılar ile Basketbol spor okullarına giden katılımcılar arasında grubun, amaçlarını ve hedeflerini gerçekleştirmek için görevde bütünleşmesini tanımlayan Grubun Görev Bütünlüğü, Hentbol spor okullarına giden katılımcılar arasında Grubun Görev Bütünlüğü ve grubun elemanlarının grubun sosyal aktivitelerine katılma isteğini tanımlayan Bireysel Çekicilik-Sosyal ve

Futbol spor okullarına giden katılımcılar arasında grup amaçlarını ve hedeflerini gerçekleştirmenin çekiciliğini tanımlayan Bireysel Çekicilik-Görev alt başlıklarında anlamlı fark bulunmaktadır ($p<0,05$).

Tartışma ve Sonuç

Birlikte oynayan sporcular arasında takım dinamiğinin olması başarı için önemli bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Spor branşlarının türlerine göre bu olgu değerlendirildiğinde bireysel ve takım sporu ile uğraşan sporcuların takım birlikteliği algısının birbirlerine yakın olduğu gözükmemektedir (Moralı & Doğan, 1997). Moralı ve Doğan'ın bireysel ve takım sporları üzerine yaptığı çalışmada futbol grubunu oluşturan katılımcıların amaçlarını ve hedeflerini gerçekleştirmenin çekiciliğini tanımlayan Bireysel Çekicilik-Görev alt boyutu daha düşük düzeyde bulunmuştur. Tekirdağ ili örnekleme boyutunda yaptığımız çalışmada aynı alt boyut spor okuluna giden futbol branşı katılımcılarında gitmeyen katılımcılara göre daha yüksek olarak bulunmuştur. Bu durum spor okullarının bireysel olarak kişilere amaç ve hedefleri gerçekleştirme konusunda olumlu etkilerinin olduğu sonucunu ortaya çıkmaktadır.

Adelolanlar üzerinde yapılan takım birlikteliği değerlendirmesinde spor okullarının türleri değişse de amaç ve hedeflerin gerçekleştirilmesi adına görevde bütünleşme olgusu üzerinde olumlu etkilerinin bulunduğu bir gerçektir. Bu nedenle spor okullarına giden adolanların birlikte hareket etme yeteneği gitmeyenlere göre daha gelişmiş olacağı düşünülmektedir.

Cinsiyet faktörü değerlendirmesinde kadın ve erkek katılımcılar arasında Grubun sosyal bütünlüğü alt başlığında kadın katılımcılar adına anlamlı bir fark bulunmaktadır. Kadınların grup içerisinde sosyalleşme algısının erkek katılımcılara göre daha yüksek olduğunu göstermektedir.

Çalışmanın katılan katılımcıların doğum yerlerine göre yapılan değerlendirmede çalışmanın yapıldığı il (Tekirdağ) doğumlu olan adolanların spor okullarında sosyalleşme algılarının farklı illerden gelen katılımcılara göre daha iyi olduğu görülmektedir. Bu durumun çalışmanın yapıldığı ille doğrudan bir bağlantısının olup olmadığı farklı illerde araştırmanın yapılarak değerlendirilmesi sonucunda daha iyi anlaşılabilirliği düşünülmektedir.

Spor okuluna giden katılımcılar ile gitmeyen katılımcılar arasında grup içerisindeki sosyal ilişki derecesi ile ilgili olan alt boyutu Grubun Sosyal Bütünlüğü, haricinde geriye kalan boyutlarda hedef ve amaçların gerçekleşmesinin ve sosyal altvitelere katılımın bireysel düzeydeki 2 alt boyutu ve grup hedefleri gerçekleştirmek için görevde bütünlük sağlamak alt basamağı olan Grubun Görev Bütünlüğü alt boyutlarında anlamlı farklar vardır ($p<0,05$). Bu durum spor okullarına giden adolanların hedef ve amaç boyutunda takım birlikteliğini daha iyi uyum sağladığını ve spor okulunun birlikte hareket etme olgusunu güçlendirdiğini bize tanımlamaktadır.

Kaynaklar

- Bilgin N. (1991). Sosyal Psikolojiye Giriş. İzmir: E. Ü. Basımevi.
- Carron, A. V., Widmeyer, W. N., & Brawley, L. R. (1985). The development of an instrument to assess cohesion in sport teams: The Group Environment Questionnaire. *Journal of Sport and Exercise psychology*, 7(3), 244-266.
- Çelik, V. O. (2011). Basketbol oyuncularının görüşlerine göre antrenörlerin karizmatik liderlik özelliklerinin takım bütünlüğüne etkisi, Doktora Tezi, Anadolu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü: Eskişehir.
- Cox H.R. (1985). Team Cohesion, In: Sport Psychology, Dubuque. Iowa: Wm.C. Brown Publishers, pp. 270.
- Festinger, L., Schachter, S., & Back, K. (1950). *Social pressures in informal groups: A study of human factors in housing*. New York: Harper Brothers.
- Gündoğdu, R. (2013). Investigation of self-handicapping tendencies of teacher candidates according to demographic variables by controlling self-esteem scores. *Electronic Turkish Studies*, 8(3).
- Köknel, Ö. (1985). Kişilik. Kaygıdan Mutluluğa. 12. Basım. İstanbul: Altın Kitaplar Yayınevi.
- Morali S; "Takım Sporlarında Takım Birliktelik Düzeylerinin Karşılaştırılması". Yayınlanmamış Doktora Tezi, İzmir, 1994.
- Morali, S., & Doğan, B. (1997). Bireysel ve takım sporlarında takım birlikteliği düzeylerinin karşılaştırılması. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 2(1), 7-17.
- Şahan, H. (2007). Üniversite öğrencilerinin sosyalleşme sürecinde spor aktivitelerinin rolü. *Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 2008(2), 248-266.
- Tolan, B. (1996). Toplum Bilimlerine Giriş. 4. Baskı. Ankara: Murat & Adım Yayıncılık
- Widmeyer N.W., Brawley L.R., Carron A.V. (1985). The measurement of cohesion in sport teams: the group environment questionnaire. *London-Ontario: Sport Dynamics*, 19-28.

Makale Alıntısı

Molla, E., Öncen, S. & Aydın S. (2019). Spor Okuluna Giden ve Spor Okuluna Gitmeyip Yalnızca Okul Takımlarında Oynayan Adölesanların Takım Birlikteliğinin İncelenmesi (Tekirdağ İli Örneği) [Examining Team-Cohesion of Adolescents Attending Sport Schools and Just Playing In School Teams Without Attending Sport Schools (Example of Tekirdag Province)], *Spor Eğitim Dergisi*, 3 (3), 48-54.

Bu eser Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı ile lisanslanmıştır.